

Barat

Barat kwam begin februari 2015 bij Voordewindhond terecht omdat hij bij zijn vorige eigenaren een dermate grote beschermingsdrang had dat zij hun vertrouwen in hem kwijt waren.

WaarderingNog niet gewaardeerd

[Stel een vraag over dit artikel](#)

We brachten hem onder bij een opvanggezin dat na een tijdje tot de conclusie kwam dat het nog wel meeviel met de beschermingsdrang. Deze uit de kluiten gewassen puber-reu had nogal wat structuur en sturing nodig en voldoende beweging en rust en aandacht. Binnen de kortste keren leerde deze jonge Magyar Agar zich te gedragen en ontwikkelde zich zelfs tot een vriendelijke, gezellige en sociale huisgenoot.

Op een dag werden wij gebeld door de mensen die eerder onze langzitter Fee hadden geadopteerd. Hun oude Dobermanreu was overleden en nu wilden ze er toch wel graag weer een 2^e hond bij, ook als gezelschap voor Fee die nu overigens Kessy heet. Ze hadden zich intussen al flink ingelezen over de toch niet alledaagse Magyar Agar dus het leek erop alsof deze mensen zich prima zouden gaan redden met de verdere opvoeding van Barat.

De kennismaking in Kootwijk verliep meer dan prima: eenmaal onaangeliend op het zand daagde de zwarte geryhoundeddame haar potentiële viervoetige huisgenoot uit tot een renselletje waar de jongeman direct gecharmeerd op in ging...om zich vervolgens rot te schrikken. Na enkele weken in de opvang met een poedelvriendin was hij er niet meer aan gewend dat een andere hond net zo snel (of wel sneller) was dan hij. Gelukkig herstelde hij al gauw en werd er gerend en gespeeld. Met de toekomstige adoptiefamilie klikte het ook prima en de wandeling terug naar de parkeerplaats liep hij redelijk netjes aan de lijn mee met z'n toekomstige eigenaresse. Helaas was de aankomst op de parkeerplaats minder leuk, aangezien er in de tussentijd een ruit van de auto was ingeslagen en er waardevolle spullen waren gestolen. Telefoontjes met politie volgden en al die tijd zat Barat samen met Kessy achterin de auto van zijn nieuwe familie alsof hij nooit anders gedaan had. Duidelijk dus: Barat had een nieuw thuis gevonden.

Ondanks alle ellende werd er toch nog een kopje koffie gedronken bij de Brinkhof, ook om van de schrik te bekomen en toen al het papierwerk was geregeld en uw bemiddelaar opstond om huiswaarts te keren, maar de familie nog bleef lunchen, keek Charky op noch om. *Fijn dat je me vanochtend hebt opgehaald, maar ga gerust; ik blijf bij deze mensen.*

De berichten die we intussen over Charky's inburgering hebben ontvangen zijn uitstekend. Hij heeft ook een nieuwe en stoere naam: Sam, waar hij zeer tevreden over lijkt te zijn.

We wensen Sam, Kessy en hun mensen nog een lange en gelukkige tijd toe!